

FRANC RASINGER

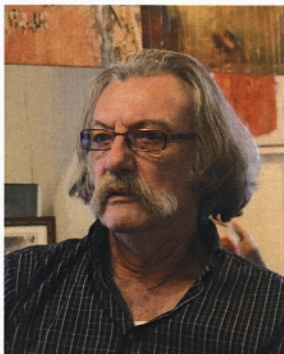
RAZSTAVA OB 65-LETNICI
SLEDOVI ČASA

Galerija Ferda Mayerja

Paviljon NOB

Predilniška cesta 14, Tržič

19. februar – 5. marec 2015

Biografija:

Franc Rasinger se je rodil leta 1950 v Šentpetru na Koroškem. Obiskoval je slovensko gimnazijo in jo leta 1968 zaključil z maturato.

Pedagoško akademijo je obiskoval leta 1969 in 1970 v Celovcu. Do leta 2003 je služboval na dvojezičnih šolah. Živi in dela v Šentpetru v Rožu.

Naslov: Franc Rasinger, St. Peter/Šentpeter 6,
9184 St. Jakob/Šentjakob.

E-Mail: franc.slikar@aon.at

Samostojne razstave:

2004 Šentpeter/St. Peter, Žihpolje/Maria Rain

2005 Kurnikova hiša, Tržič

2006 Galerija Dol pri Ljubljani

2007 Kosova graščina, Jesenice

2008 Galerija Vogal, Tržič

2009 K&k Šentjanž/St.Johan

2009 Muzej Peršman

2010 Mestna galerija, Šoštanj

2011 Schloss Gunderdorf

2013 Muzej Šenčur

2013 Občinski urad, St.Jakob/ Šentjakob

2013 STEP, Völkemarkt/Velikovec

Skupinske razstave:

2006 Sožitja, Galerija Ferda Mayerja - Paviljon NOB, Tržič

2012 Osma mednarodna novoletna razstava, Šenčur

Sodelovanje v likovnih kolonijah:

2014 Prvi mednarodni Ex Tempore Kranjcevi in Korošcevi, Šenčur

Otvoritev razstave bo 19. februarja 2015 ob 18. uri.

Razstava bo na ogled od ponedeljka do petka med 17. in 19. uro, ob sobotah in nedeljah med 10. in 12. uro.

Izdajatelj in založnik: Krajevna skupnost Tržič – mesto, zanj Miha Ignac Primožič

Avtorja besedila: Damir Globočnik in Melanija Primožič

Fotograf: Walter Polesnik

Tisk: Tiskarna Uzar d.o.o., Tržič

Sponzorja:

KS TRŽIČ MESTO

MALI-E-TIKO
d.o.o.

Slike koroškega slikarja Franca Rasingerja oblikujejo in so svoj svet, prepoznaven svet, svet individualne izkušnje, realne stvarnosti in vedno znova pričakovanj presenečenj, ki pomenijo stalnico v rasti pomembnega koroškega slikarja na prelomu stoletij, ki jih živimo.

Razstavljene slike so preprosto Franc Rasinger.

Slovenski koroški intelektualec, idealist, zazrt v vrednote elementarnega slovenstva, cankarjanske imaginacije, je v svojem slikarstvu našel sebe (in obratno).

In to slikarstvo raste iz osebne izkušnje, notranjega verizma in kot tako prerašča v mit, ki so mu znaki glagolice arhetipni vzorec in duhovni orientir, ki središči likovno pripoved v smislu sinteze tekstualnega, miselno sporočilnega z vizualnim, likovnim.

Naslikano je redukcija miselnega sveta in likovnost, ki izhaja iz te podmene, je rezultat intelektualne metamorfoze v smislu idealizacije človeškosti znotraj razdimenzioniranega okolja, ki govori z duhovno nezrelostjo in odkloni etičnega, znotraj katerega se znajde naš duhovni in nenazadnje vidni in doživljeni svet.

Zato je potrebno vedeti;

Slikarstvo Franca Rasingerja je lahko slikarstvo spomina, opomina, slutene sinteze vizualnega in z glagoličnimi znaki doseženo tekstovno, poetično, a vedno znova je to slikarstvo v katerem se zrcali zgodovinski zapis in zgodovinska zavest avtohtonega, v zemljo in zrak svojega prostora vtkana, zasanjana nit, sled idealistične osnove, ki govori v resnici znanega prezrtega prostora in časa, ki mu Rasinger pripada.

Pripada kot človek, kot duh, kot individum, ki preko svojih slik pooseblja že nekajkrat omenjen svoj svet, znotraj izjemnega, s čustvi in spominom prepletenega, fizično bivanjskega in miljejsko duhovnega okvira, v prostoru fizične stvarnosti.

Zato v in ob razstavi preprosto uživajte. Ustvarite si svoje misli, sanje in svetove, pa predvsem svoja pričakovanja.

Da, predvsem pričakovanja, saj bo prav vednost pričakovanja obiskovalcem lahko pomagala živeti drugi duhovni polj, ki bi bil v nasprotnem primeru zamrt, umrt, neizrazen in s tem odsoten v duhovnem življenju.

Tržič, 19. februar 2015

Melanija Primožič
višja kustosinja

ନିମ୍ନ ଲେଖି ଅପ୍ରାକ୍ତ
କାହ୍ନୁ ଶ୍ରୀମତୀ
ନିମ୍ନ ଲେଖି ଅପ୍ରାକ୍ତ
ପୁଅ ଶ୍ରୀମତୀ
ଅପ୍ରାକ୍ତ

RF 13

Snovanje slikarskih kompozicij na podlagi upoštevanja sporočilne in oblikotvorne moči raznovrstnih pisav, črk, napisov oziroma besedil sodi med postopke, ki so se sorazmerno zlahka uveljavili v moderni likovni umetnosti.

Med slovenskimi likovnimi ustvarjalci je npr. v šestdesetih letih preteklega stoletja v slikarske in grafične kompozicije vključeval različne pisave Janez Bernik, eden najbolj znanih zamejskih ustvarjalcev Valentin Oman pa v zapisih vidi odraz civilizacijske izkušnje in odmev današnjega in minulega duhovnega bivanja. Pogosto niti ni potrebno, da se črke povezujejo v besede in stavke, ki bi jih lahko prebrali, vselej se namreč zavedamo, da jih je slikar izbral zato, da bi nam z njimi nekaj sporočil, nas opozoril na humanistično podstat svojih likovnih kompozicij. Črke in pisave imajo namreč nalogo, da nadomeščajo človeško figuro, govorijo o človekovih kulturnih dosežkih, opozarjajo na sledi in spomine, ki so ostali za neko človeško eksistenco ali dobo, ki je po zaslugi pisanih besedil in drugih materialnih sledi presegla lastno minljivost.

Franc Rasinger se je odločil v svoj slikarski svet pritegniti glagolske pismenke, s katerimi na platna izpisuje verze oziroma pesniške misli slovenskih pesnikov. Na stoletja, ki ločijo prvo slovansko pisavo glagolico (okrog leta 862, naj bi jo zasnoval sv. Ciril, v njej so zapisani najstarejših slovanski spomeniki) in pesniško izpoved modernih slovenskih pesnikov, nas slikar opozarja s polaganjem glagolskih pismenk na slikarsko površino, ki je oblikovana tako, da do neke mere spominja na površino starega zidu, kamnito ploščo ali zbledelo fresko.

Ne glede na to, da se Rasingerjeve slike najpogosteje podrejšajo pravilom stroge, ređuirane kompozicije in da na njih nastopajo maloštevilni likovni elementi, bi lahko dejali, da so nastale po zaslugi začetnega sproščenejšega slikarskega postopka. Franc Rasinger na slikovito, s sproščeni, deloma raskavimi barvnimi namazi oblikovano površino platna, v kateri se kot daljni prividi pojavljajo tudi obrisi človeških figur, razmešča oziroma s pomočjo šablon tiska glagolske pismenke. Ker so črke odtisnjene in ne naslikane, nikoli popolnoma ne pokrijejo barvnega nanosa pod njimi, zato imamo vtis, da so stare prav tako kot celotna slikarska površina, ki jo načenja zob časa. Slikar v glagolici, s katero se je spoznal v Istri in na otoku Krku, očitno vidi brezčasno pisavo. Pri vključevanju pismenk na akrilna platna, pa tudi na kovinske plošče ali na kose tkanin, ki jih lahko razobesi po razstaviščnem prostoru, je nadvse pomemben tudi občutek za mero in red. Premišljeno razporejene glagolske pismenke se pogosto niti ne polastijo celotne površine likovnega dela, vendar se to po njihovi zaslugi spreminja v večnostno likovno in vsebinsko (pesniško) sporočilo.

ԵՆՏՆ ԳՅԵԿ
 Մ ԲԻՋ ԶԵ ԵԻՋ Փ
 ԵՅՋՋՅՄԵՐ ԼՆՃՈՅ
 ՔԻՆԻՍՍ ՄԻՍՅ ՏԵՅԵ
 ԻՅՅ